

на кафедру, а з іншого — спрощує роботу викладача при її перевірці.

Приклади типових завдань наданих у Методичних рекомендаціях значно полегшують виконання самостійних завдань, дають можливість визначити правильний напрямок їх розв'язання.

Зважаючи на те, що більшість студентів заочної форми навчання мають практичний досвід роботи, розробляти завдання слід таким чином, щоб студент при їх виконанні міг застосувати практичні матеріали конкретного підприємства і зробити рекомендації щодо удосконалення окремої облікової ділянки останнього.

Крім цього, особливу увагу слід звернути на опрацювання студентами нової законодавчо-нормативної бази, бо це необхідно не лише для підготовки до іспиту, але і для їх практичної діяльності.

Підсумком виконання самостійної роботи є її модульний контроль. Порядок його здійснення розробляється для кожної дисципліни окремо і пов'язаний із особливостями організації самостійної роботи.

Зокрема, з дисципліни «Управлінський облік» за результатами вивчення курсу здійснюють два види модульного контролю. Один з них є підсумком виконання індивідуального завдання, зробленого протягом навчального семестру, що оцінюється за шкалою від 0 до 20 балів. Інший є результатом написання аудиторної контрольної роботи, що виконується в період екзаменаційної сесії і оцінюється за аналогічною шкалою.

Таким чином, за результатами модульного контролю студенти можуть отримати від 0 до 40 балів, що відповідає основним вимогам щодо модульного контролю знань студентів.

*А. М. Голіцин, асист.,
кафедра маркетингу*

ФОРМУВАННЯ ТА ТРУДНОЩІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Основна задача вищої освіти полягає у формуванні творчої особистості спеціаліста, який був би спроможний до саморозвитку, самоосвіти, інноваційної діяльності. У зв'язку з цим слід признати, що самостійна робота студентів є не просто важливою фор-

мою процесу навчання, а повинна стати його основою. Це передбачає орієнтацію на активні методи оволодіння знаннями, розвиток творчих здібностей студентів, перехід від поточного до індивідуалізованого навчання з урахуванням потреб та можливостей особистості. Посилення ролі самостійної роботи означає принциповий перегляд організації навчально-виховного процесу у вузі, який повинен будуватися так, щоб розвивати вміння вчитися, формувати у студента здібності до саморозвитку, творчого застосування отриманих знань, способам адаптації до професійної діяльності у сучасному світі.

Самостійна робота — достатньо широке поняття. Вона включає в себе не тільки навчальну пізнавальну діяльність, яку студенти виконують тоді, коли немає аудиторних занять, але й ту самостійну роботу, яку вони здійснюють під час лекцій, семінарів, практичних занять.

Зміст самостійної роботи студентів носить двосторонній характер: по-перше, це спосіб діяльності студентів у всіх організаційних формах занять та у поза аудиторний час, коли вони самостійно вивчають матеріал; по-друге, це вся сукупність навчальних завдань, які повинен виконати студент під час навчання у вузі (контрольна, курсова, дипломна робота).

Методика управління самостійною роботою студентів включає такі основні вимоги:

1) самостійне вивчення науково-навчальної літератури має відбуватися з обов'язковим співставленням теоретичних положень з реальними економічними явищами;

2) інша навчальна робота повинна здійснюватись одночасно та паралельно з вивченням рекомендованої літератури, оскільки тільки її успішне виконання може гарантувати засвоєння змісту матеріалу, що вивчається;

3) самостійна робота може бути успішною, якщо студенту буде цікаво отримувати нові, корисні для себе знання. Тому постійною турботою викладача повинно бути формування та підтримання інтересу студента до вивчення матеріалу як дієвого мотиву його діяльності.

За своїм характером усю багатогранність самостійної роботи студентів можна умовно об'єднати у три групи: репродуктивна самостійна робота (перегляд, читання, конспектування літератури, прослуховування лекцій, запам'ятовування, повторення навчального матеріалу тощо), пізнавально-пошукова самостійна робота (підготовка рефератів, докладів, курсових, практичних робіт тощо), творча самостійна робота (написання наукових ста-

тей, участь у науково-дослідній роботі, підготовка дипломного дослідження тощо).

Однак при проведенні самостійної роботи студенти стикаються з деякими труднощами:

1) труднощі пошуку необхідної інформації для самостійного вивчення окремих навчальних питань;

2) труднощі методологічного характеру пов'язані з тим, що студенти не достатньо глибоко знають науковий зміст окремих понять, визначень, не розуміють сенсу деяких термінів;

3) труднощі узагальнення теоретичних положень, які викладені у різних джерелах, визначення їх взаємозв'язку та взаємозалежності. Студентам не завжди вдається співставити між собою існуючі у літературі окремі теоретичні положення, які суперечать одне одному, зрозуміти логіку міркувань деяких авторів та аргументацію їхніх висновків;

4) труднощі застосування отриманих знань на практиці. Вони пов'язані з тим, що студентам складно правильно оцінити ситуацію, яка склалася у повсякденному житті з тим, щоб застосувати до її аналізу отримані професійні знання, виокремити у практичній ситуації основу, яка потребує застосування відповідного теоретичного підходу чи обґрунтування.

Таким чином, труднощі, які виникають у самостійній роботі студентів, носять комплексний характер та їхнє подолання багато в чому залежить від оволодіння технікою, методикою та організацією самостійної роботи. Самостійна робота також передбачає самоосвіту та самовиховання, які здійснюються в інтересах підвищення професійної компетентності.

*М. В. Головка, канд. пед. наук, доц.,
кафедра педагогіки та психології,
С. Г. Головка, канд. іст. наук, доц.,
кафедра теорії та історії держави і права*

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ В УМОВАХ МОДУЛЬНОГО НАВЧАННЯ

В умовах запровадження модульної технології навчання суттєво зростає вага та значення модульного контролю (при цьому не зменшується роль поточного оцінювання). Згідно положень